

[Hem](#) > ... > [Penningfordringar](#) > [Insolvens/konkurs](#) > Portugal

Insolvens/konkurs

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Portugal

Inledande anmärkning:

Den rättsliga grunden för informationen i detta avsnitt är lagen om insolvens och företagsåterhämtning (*Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas*, nedan används den portugisiska förkortningen CIRE), antagen genom lagdekret nr 53/2004 av den 18 mars 2004 och senast ändrad genom lagdekret nr 57/2022 av den 25 augusti 2022.

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden kan inledas mot fysiska eller juridiska personer; vilande arv; föreningar som inte är juridiska personer och särskilda kommissioner; privaträttsliga bolag; kommersiella bolag eller privaträttsliga bolag som drivs i vinstsyfte fram till slutregistreringen av det avtal genom vilket de bildades; kooperativ, före registreringen av deras bildande; privata aktiebolag; andra självständiga enheter (artikel 2.1 a-h i CIRE).

Insolvensförfaranden kan inte inledas mot offentliga juridiska personer och offentligrättsliga bolag; försäkringsbolag, kreditinstitut, finansbolag, investmentbolag som tillhandahåller tjänster i form av förvaltning av medel eller värdepapper som tillhör tredje man och kollektiva investmentbolag. Detta eftersom insolvensförfaranden är oförenliga med de särskilda reglerna för sådana bolag (artikel 2.2 i CIRE).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

När en gäldenär inte längre kan fullgöra sina ekonomiska förpliktelser (artikel 3 i CIRE).

Syftet med ett insolvensförfarande är att tillgodose borgenärernas krav i enlighet med en insolvensplan (eller, om sådan saknas, genom att likvidera den insolventa gäldenärens tillgångar) och fördela intäkterna mellan borgenärerna (artikel 1.1 i CIRE).

Om gäldenärföretaget befinner sig i ekonomiska svårigheter eller hotas av nära förestående insolvens kan det begära att domstolen ska inleda ett särskilt rekonstruktionsförfarande (artiklarna 17-A-17-I i CIRE).

Om en gäldenär av någon annan typ befinner sig i ekonomiska svårigheter eller hotas av nära förestående insolvens kan denne begära att domstolen ska inleda ett särskilt ackordsförfarande (artiklarna 222-A-222-J i CIRE).

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Konkursboet består av gäldenärens samtliga tillgångar vid tidpunkten för insolvensförklaringen.

Alla tillgångar och rättigheter som förvärfas under insolvensförfarandet – t.ex. äganderätter, nyttjanderättigheter, äganderättsförbehåll osv. (artikel 46.1 i CIRE) – och som kan omvandlas till pengar ingår också i konkursboet.

Om den insolventa parten är gift med samägande av egendom ingår även giftorättsgods i konkursboet.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Om insolvensen gäller ett företag kan det fastställas i domen om insolvensförklaring att gäldenären själv får ansvara för förvaltningen av konkursboet (artikel 223 i CIRE) förutsatt att kraven som anges i artikel 224 i CIRE är uppfyllda.

Konkursförvaltaren som utses av domaren (artikel 52.1 i CIRE) förvaltar och spelar en viktig roll i insolvensförfaranden.

Konkursförvaltaren ansvarar bland annat för att

- förbereda betalningen av insolvensgäldenärens skulder till konkursboet, och
- övervaka försäljningen av tillgångarna i konkursboet för att fördela de summor som erhålls till borgenärerna och tillse att insolvensgäldenärens rättigheter bevaras och kan utövas, att företaget inte upphör med sin verksamhet samt att så långt det går undvika att den ekonomiska situationen förvärras (artikel 55.1 i CIRE).

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Fordringar på konkursboet får kvittas mot skulder till konkursboet om villkoren i artikel 99 i CIRE är uppfyllda.

Detta förfarande gör det möjligt för insolvensborgenärer att kvitta sina fordringar mot sina skulder till konkursboet, så att dessa ömsesidiga fordringar kan raderas. Borgenärens fordran indrivs utan att dennes skuld behöver betalas till konkursboet och på så sätt undviker borgenären att hamna i gruppen av oprioriterade borgenärer.

Det är ett sätt att underlätta betalning och förhindra korsbetalningar.

Förutom den allmänna regeln i artikel 99 i CIRE finns ytterligare rättsliga bestämmelser som föreskriver möjligheten till kvittning, nämligen artiklarna 102.3 e, 154.1, 242.3 och 286 i CIRE.

6 Hur påverkar insolvensförfarandet gäldenärens gällande avtal?

Insolvensförfarandets verkningar på gällande avtal som gäldenären är part i beror på typen av avtal. Verkningarna anges i artiklarna 102–119 i CIRE.

I regel gäller att bilaterala avtal (som ger upphov till förpliktelser mellan båda parter) fullgörs på samma sätt och avtalsvillkoren som parterna har enats om kvarstår.

Om avtalet däremot på dagen för insolvensförklaringen inte har efterlevts fullt ut avbryts genomförandet till dess att konkursförvaltaren har meddelat huruvida avtalet ska fullgöras eller inte (artikel 102.2 i CIRE). Om konkursförvaltaren vägrar att fullgöra avtalet har ingen av parterna rätt till restitution för de delar av avtalet som redan fullgjorts (artikel 102.3 i CIRE).

Exempel:

- Köpeavtal med äganderättsförbehåll (där säljaren är insolvensgäldenär): motparten kan begära att avtalet ska fullgöras om varan vid tidpunkten för insolvensförklaringen redan har levererats till motparten (artikel 104.1 i CIRE).
- Reversavtal (där säljaren av reversen är insolvensgäldenär): det går inte att vägra faktiskt fullgörande av avtalet om varans bakgrund är till förmån för köparen av reversen (dvs. om säljaren av reversen har överlämnat nycklarna till en specifik egendom till köparen av reversen) (artikel 106.1 i CIRE).

Om gäldenären har utfört handlingar som är till skada för konkursboet (dvs. handlingar som har till följd att borgenärernas gottgörelse förminskas, försvåras, hindras eller riskeras) under de två år som föregår tidpunkten för insolvensförklaringen kan dessa handlingar bli föremål för bestämmelserna i artikel 120 och följande artiklar i

CIRE.

7 Hur påverkar insolvensförfarandet förfaranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Insolvensförklaringen leder bland annat till att verkställighetsförfaranden och åtgärder som insolvensborgenärer har ansökt om, och som kan påverka konkursboets tillgångar, avbryts och förhindrar att verkställighetsförfaranden som begärs av insolvensborgenärer inleds eller genomförs (artikel 88.1 i CIRE). Om gäldenären exempelvis är föremål för löneutmätning hävs detta vid tidpunkten för insolvensförklaringen.

Sådana avbrutna förfaranden gentemot insolventa gäldenärer upphör sedan när de har förklarats vara insolventa och insolvensförfarandet har avslutats, antingen genom slutlig fördelning eller på grund av otillräckliga tillgångar (artikel 88.3 i CIRE).

Insolvensförklaringen resulterar i att alla insolvensgäldenärens förpliktelser som inte omfattas av ett suspensivt villkor omedelbart förfaller till betalning (artikel 91.1 i CIRE).

Domen om insolvensförklaring medför att alla talfrester och preskriptionstider som gäldenären kan bestrida avbryts under tiden förfarandet pågår (artikel 100.1 i CIRE).

8 Hur påverkar insolvensförfarandet pågående förfaranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

När insolvensförklaringen har meddelats kan alla förfaranden som inletts mot gäldenären och som hör samman med tillgångarna i konkursboet kopplas till insolvensförfarandet på begäran av konkursförvaltaren med angivande av processeffektivitet (artikel 85.1 i CIRE). Konkursförvaltaren träder därmed i konkursgäldenärens ställe i alla mål, även utan medgivande från motparten (artikel 85.3 i CIRE).

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Borgenärerna deltar aktivt i insolvensförfarandet och ska inkomma med sina fordringar inom 30 dagar, den tidsfrist som anges i domen (artiklarna 36.1 j och 128.1 i CIRE).

Som konkursborgenärer betraktas innehavare av finansiella fordringar gentemot insolvensgäldenären och innehavare av säkerheter i tillgångar som ingår i konkursboet och som ställts före insolvensförklaringen.

Från och med tidpunkten för insolvensförklaringen ska alla betalningar göras till borgenärerna inom ramen för insolvensförfarandet. Detta säkerställer att inga verkställighetsåtgärder kan inledas och drivas mot konkursboet.

Borgenärer har därför rätt att delta i borgenärssammanträdet enligt artikel 72.1 i CIRE.

Fordringar ger en röst per euro eller del därav om en sådan fordran redan har erkänts i ett lagakraftvunnet beslut som meddelats i den bilaga i vilken fordringarna styrks och rangordnas eller i en senare åtgärd för att styrka fordringarna, eller när båda av de två villkor som anges i artikel 73.1 a och b i CIRE uppfylls av borgenären.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Konkursförvaltaren kan använda eller avyttra tillgångarna i konkursboet i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 149, 150, 157 och 158 i CIRE.

Tillgångarna i konkursboet måste säljas för att fordringarna ska kunna betalas. Detta är konkursförvaltarens ansvar och han eller hon väljer själv tillvägagångssätt.

Efter det att konkursbeslutet har vunnit laga kraft och borgenärssammanträdet ägt rum för att granska konkursförvaltarens rapport säljer den senare alla tillgångar som utmätts till förmån för konkursboet, förutsatt

att borgenärerna vid nämnda möte inte har motsatt sig en sådan försäljning (artikel 158.1 i CIRE).

Borgenärer med säkerhetsrätt i tillgångar som ska säljas måste kunna framföra synpunkter om typen av försäljning och få information om fastställt basvärde och pris för den planerade avyttringen. Om vissa förutsättningar är uppfyllda kan de föreslå att de själva, eller tredje part, förvärvar tillgångarna (artikel 164.2 och 164.3 i CIRE).

Intäkterna från avyttringen av tillgångar, med avdrag för nödvändiga löpande utgifter, måste sättas in på konkursförvaltningens konto hos ett kreditinstitut som konkursförvaltaren har valt (artiklarna 150.6 och 167.1 i CIRE).

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

1. De tre olika typerna av insolvensfordringar är

- i) säkerställda och förmånsberättigade,
- ii) efterställda fordringar,
- iii) allmänna fordringar.

Säkerställda fordringar är sådana som omfattas av realsäkerhet, inbegripet fordringar med särskild förmånsrätt, med kapital och ränta upp till värdet av de säkrade tillgångarna (artikel 47.1 i CIRE). Vissa garantier upphävs dock i samband med en insolvensförklaring och innehavare av sådana garantier förlorar sin ställning som borgenärer med förmånsrätt (artikel 97 i CIRE).

Förmånsberättigade fordringar är sådana som har en allmän förmånsrätt avseende tillgångar som ingår i konkursboet; det kan vara både lös och fast egendom (artikel 47.4 a i CIRE).

Efterställda fordringar är sådana som förtecknas i artikel 48 i CIRE, förutom när dessa omfattas av allmän eller särskild förmånsrätt, eller inteckningar, som inte förfaller på grund av insolvensförklaringens verkan (artikel 47.4 b i CIRE).

Alla övriga fordringar betraktas som allmänna fordringar (artikel 47.4 c i CIRE).

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Konkursborgenärer, inbegripet åklagarmyndigheten, ska inom den tidsfrist som fastställts i domen om insolvensförklaring inge en ansökan för att styrka fordringarna. En sådan ansökan ska åtföljas av tillgängliga styrkande handlingar (artikel 128.1 i CIRE).

Reglerna för att inge, styrka och godta fordringar fastställs i artiklarna 128–140 i CIRE.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioritetsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

I de regler som gäller för betalning av borgenärer görs åtskillnad beroende på om fordringarna är säkerställda, förmånsberättigade, allmänna eller efterställda enligt artiklarna 172–184 i CIRE.

I dessa regler föreskrivs även möjligheten att låta betalning av tredjepartsskulder omfattas av subrogation och vilka arrangemang som ska tillämpas när gäldenärer har solidariskt betalningsansvar.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Ett insolvensförfarande avslutas

- efter slututdelningen,
- efter att domaren har godkänt insolvensplanen,
- på begäran av gäldenären (förutsatt att denne inte längre är insolvent) (artikel 231 i CIRE),
- om konkursförvaltaren konstaterar att konkursboets tillgångar är otillräckliga för att betala skulderna (artikel 232 i CIRE).

När insolvensförfarandet har avslutats upphör alla verkningar till följd av insolvensförklaringen och gäldenären återfår rätten att avyttra sina tillgångar, som kan säljas eller skänkas bort. Gäldenären kan sedan fritt bedriva sin verksamhet och förvalta sina tillgångar (artikel 233.1 i CIRE).

Framför allt kan konkursborgenärerna göra sina rättigheter gällande mot gäldenären utan andra begränsningar än sådana som anges i en insolvensplan eller betalningsplan.

Villkoren och verkningarna av ett slutfört insolvensförfarande fastställs i artiklarna 231-234 i CIRE.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Efter att insolvensförfarandet har avslutats kan konkursborgenärer i princip göra gällande sina rättigheter mot gäldenären utan några andra begränsningar än de begränsningar som anges i eventuella insolvens- och betalningsplaner och i artikel 242.1 i CIRE.

Den exekutionstitel som de kan åberopa för att göra gällande sina rättigheter är den dom i vilken betalningsplanen godkändes och den dom i vilken fordran styrktes eller i förekommande fall det beslut som meddelats i en senare talan om styrkande, tillsammans med den dom i vilken insolvensplanen godkändes.

I artikel 242.1 i CIRE anges att om en fysisk person befrias från skyldigheten att betala sina skulder får inte de av gäldenärens tillgångar drivas in som är avsedda för betalning av insolvensfordringar under överlåtelseperioden.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Kostnaderna och utgifterna för insolvensförfarandet anses ingå i konkursboets skulder (artikel 51 i CIRE).

Innan insolvensfordringar betalas undantar konkursförvaltaren från konkursboet de tillgångar eller rättigheter som behövs för att betala kostnader och utgifter för förfarandet, inklusive sådana som förväntas uppstå fram till förfarandets slut.

Vem som ska betala kostnaderna och utgifterna för förfarandet fastställs i enlighet med artikel 172 i CIRE.

Om en fysisk person har befriats från sin betalningsskyldighet ska förvaltaren använda de summor som erhållits vid utgången av varje år under överlåtelseperioden för att i första hand betala kostnaderna och utgifterna för förfarandet, i enlighet med artikel 241 i CIRE.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

I artikel 120-127 i CIRE anges möjligheten att upphäva handlingar som skadar borgenärernas kollektiva intressen (handlingar som har till följd att borgenärernas gottgörelse förminskas, försvåras, hindras, riskeras eller försenas), förutsatt att de omständigheter som anges i dessa artiklar föreligger.

Tillämplig lagstiftning

[*Lagen om insolvens och företagsåterhämtning \(CIRE\)*](#)

[*Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden*](#)

[*Civilprocesslagen \(Código de Processo Civil\)*](#)

Varning: Innehållet i detta faktablad är inte bindande för kontaktpunkterna eller domstolarna och utgör inte hinder för konsultation av gällande lagstiftning och eventuella ändringar av denna. I de ovanstående hänvisningarna till bestämmelserna i CIRE beaktas lydelsen av lagdekret nr 53/2004 av den 18 mars 2004, fram till och med revideringen genom lagdekret nr 57/2022 av den 25 augusti 2022.

■ Senaste uppdatering: 30/06/2025

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.